

Contra la crisi econòmica puc fer el que ja em comprometo per remeiar la dels aliments. I puc consumir justament allò que necessito, viure només amb el que realment tinc i evitar l'endeutament a que contínuament ens aboca la societat de consum

Contra la crisi de les religions, no em serveix orar i obeir. Haig de raonar, opinar i exposar les meves opinions. Al meu entendre la tolerància pot ser una virtut, respecte a la opinió de l'altre i amor al germà. Cal evitar, en la nostra religió el menyspreu, desamor al germà, orgull i por a tenir que rectificar. A llò que diu Pere d'estar sempre disposats a donar raó de la nostra esperança s'ha d'afegir estar disposat a escoltar la raó de l'altre i, si cal, rectificar. El que no acceptem és «Roma dixit», perquè Roma també s'equivoca i s'aparta de l'evangeli més d'una vegada. I, evidentment, cal fomentar el respecte a totes les creences i religions. Les veritats absolutes no existeixen.

Esperem que compartint aquestes reflexions fem algun servei a la comunitat. El Grup Paraula i Acció de la parròquia ens trobem un cop al mes i compartim, amb molta senzillesa, la reflexió social i cristiana, l'acció i l'amistat. Si t'ha agradat aquest full, si encara no estàs a cap grup de la parròquia... pensa que estem oberts a tu, si ens vols conèixer i participar-hi. Ens faria il.lusió. T'animes?

Paraula i Acció

Vols venir al Racó de Pregària?

Us convidem cada quart divendres de mes, a les 21:30 a l'església.

- Escoltarem l'Evangelí del dia
- Farem silenci
- Petits cants meditatis

Per què pregar en comunitat?

Per interioritzar, per confiar, per prendre consciència, per ajudar-nos a discernir, per sentir esperança plegats...

PARAULA I ACCIÓ

Núm 16
Juliol 09

que informa
que desvetlla
que denuncia
que reflexiona

compromesa
permanent
configurant la vida

FULL INFORMATIU DEL GRUP PARAULA I ACCIO. PARRÒQUIA DE POBLENOU

Les crisis

Crisis: d'humanitat, ecològica, d'aliments, econòmica i de religions

La crisi d'humanitat, no de la humanitat, està en la base de totes, és l'arrel de totes les crisis actuals. La persona humana s'està destruint. En el tercer i quart món la misèria, la fam i la sed anul·len les persones, no obstant elles resisteixen millor la destrucció de la seva personalitat que les persones del primer món. Mantenen millor el compartir, l'ajuda mútua, la dignitat atropellada, que la majoria de las persones del primer món, on la insolidaritat, l'egoisme, ensinistrar-se per ser més, aparentar més, tenir més, destrueix la persona més profundament que la fam, la sed i la misèria. Aquí és on personalment més podem treballar.

La crisi ecològica està provocada per l'ambició dels rics que destrueixen, contaminen terra, aigua i aire, tant en el primer món com en el tercer, i el món dit emergent, el seu desig d'atrapar la riquesa, el desenvolupament, el tenir, aparentar i gastar, al seu torn contribueix a la crisi ecològica. Contra aquesta crisi, personalment alguna acció podem fer, però és units als grups, associacions, ecologistes, despertant el sentir general, que s'ha de treballar. Quan hi hagi una massa molt gran hi haurà el canvi de pensament i l'autèntic treball contra la crisi ecològica.

La crisi d'aliments, en realitat no existeix, però l'avarícia d'uns pocs, provoca la falta d'aliments en àrees famolenques i la destrucció d'aliments en altres o la seva utilització per a bio carburants, que no impedeix els gasos nocius, però que completen els beneficis de las ja riques multinacionals. Aquí poca cosa podem fer, però individualment potser alguna cosa podem fer, per exemple amb els cotxes.

La crisi econòmica, aquesta afecta més directament la nostra societat i al món emergent, però es parla més d'ella perquè ens afecta directament. El gran problema és que han posat als llops per guardians del ramat econòmic. De moment, els rics ja s'han recuperat en gran part, però en volen més i, amb el diner de tots, van a permetre que ens endeutem encara un poc més per exprimir-nos millor. No es pot solucionar aquesta crisi amb les mateixes causes que l'han provocada. En el millor dels casos, la tancaran en fals a l'espera d'una altra major, i en el pitjor dels casos hi hauran lluites sagnants, revolucions, guerres com en la grans crisis anteriors. Potser només així podrà nàixer un nou ordre econòmic més humà.

La crisi de religions, aquestes tendeixen a enrocar-se, a anar cap el fonamentalisme. Elles tenen la raó i la veritat, i no admeten que la raó i la veritat estan en consonància amb el pensar humà canviant en el temps, progressant en coneixement del món i de la persona humana. Només en la humilitat, el raonament, l'amor i el servei, unes i altres es faran més humanes i ajudaran al ser humà a humanitzar-se.

Però no n'hi ha prou amb reflexionar.

És essencial respondre a les preguntes: Què puc jo fer? Què pot fer la meva comunitat? Perquè tota la resta és parlar per parlar. Encara que sigui poc el que podem fer sempre és millor que res, i molts pocs arriben a fer coses importants. Aquí donem idees i propostes, reflexions que ens poden ajudar a avançar. Cal que cadascú de nosaltres en tregui les pròpies conclusions.

Contra la crisi de humanitat, tenim l'Evangeli. Aplicar-lo a les nostres vides i començar sent més humans. De fet, hi ha un treball molt personal, pràcticament només personal. Unim-nos al màxim a la comunitat, a les seves activitats, augmentar la nostra vida interior, i relacionar-nos més i millor amb les amistats.

Contra la crisi ecològica, reciclar al màxim, evitar l'ús de plàstics, evitar els transgènics, comprar si puc, encara que resulti un poc més car, productes del camp. Reduir al màxim els gasos contaminants, fer l'ús del cotxe imprescindible i compartir desplaçaments. I finalment, intentar convèncer a qui em rodegen de tot això.

Contra la crisi d'aliments, en primer lloc frugalitat per a disminuir la despesa i tenir més per donar a menjar als que no poden menjar. Comprar si m'és possible aliments en els comerços del «preu just» que venen productes dels pobles indígenes. Naturalment no llençar mai menjar que és un menyspreu als que no tenen suficient. En la meva comunitat seria participar si pogués, al voluntariat del menjador de Caritas o apadrinar dinars del menjador. També economitzar en calçat, vestits, per poder donar un poc més.

